

hotapljene tobačne vreče so skrivali po koruzah in hodili v nezastraženem času po tobak, kate-rega so prodajali z malim dobičkom.

Kaj ste prinesli

iz Mariborskega tedna?

V okusni škatliji opremljeno darilo, ki sem ga kupil pri veletvrdki A. Macun. 940

»Slehernek« na Mariborskem tednu. Mariborski ljudski oder bo igral ob sodelovanju zborov, godbe in pevcev znani verski misterij »Slehernek«. Prireditelji bo v ljudskem vrtu in sicer 8. avgusta ob 8 zvečer, 9. avgusta (v nedeljo) pa ob treh popoldne. Igralci se vneto pripravljajo in bodo brez dvoma svoje vloge dobro rešili. Slikar g. Ussar pripravlja scenerijo, krasno gotsko pročelje cerkve. Vabimo slavno občinstvo, da se udeleži predstave igre, ki doživlja povsod po svetu velik uspeh. Prireditelji v soboto zvečer je namenjena predvsem Mariborčanom, v nedeljo popoldne pa okolčanom in tistim, ki pridejo od daleč na Mariborski teden.

Sv. Anton v Slov. goricah. Tukajšnje Prosvetno društvo bo proslavilo dne 23. avgusta t. l. svojo 40letnico s celodnevno prireditvijo. Ob pol desetih bo slovesna služba božja s skupnim svetim obhajilom članstva. Popoldne je med izbranim sporedom na vrsti tudi sodobna igra »Podrti križ«. Vsa okoliška društva se naprošajo, da za ta dan ne prirejajo nobenih prireditev, obenem pa se vabijo, da se ta dan polnoštevilno udeležijo naše proslave, če mogoče že dopoldne, da tako veličastnejše manifestiramo za idejo naše prave katoliške prosvete. Vsa društva, ki se bodo odzvala našemu vabilu že za dopoldansko slavnost, prosimo, naj prijavijo svojo udeležbo glede skupnega obeda, kateri se bo preskrbel po zmerni ceni. Celodnevno sodeluje godba na pihala in domači pevski zbor. Vsi domačini in sosedje, posebno pa še ti slovenjegoriška mladina iz prosvetnih vrst se vabiš, da napraviš ta dan majhen izlet na prijazni in razgledni antonjevski griček, da tako skupno poživimo navdušenje za bodoče prosvetno delo. Fantje kolesarji, pridite na kolesih! Bog vas živi in na veselo svidenje dne 23. avgusta pri Sv. Antonu!

Vojnik. V proslavo 25letnice našega Prosvetnega društva priredimo v nedeljo, 23. avgusta, dopoldne velik prosvetni tabor. Govori predsednik Prosvetne zveze g. dr. Josip Hohnjec iz Maribora.

miru blaga pokojnica! Naj ti bo ohranjen blag spomin!

Sv. Barbara v Slov. goricah. V četrtek dne 23. julija smo pokopali Krajnc Marijo, po domače Kolarjevo Micko. Bila je več let v postelji ter je svojo bolezen potrpežljivo in Bogu vdano prenašala. Bila je dobra mati revežev in dobrotnica domače farne cerkve, kateri je kupila lepe oltarne svečnike in prekrasno monštranco, poprej s pokojnim možem Anzekom pa lep velik tepih. G. župnik se je ob odprtem grobu poslovil z ginjačimi besedami od pokojne dobrotnice naše cerkve. Sveti ji naj večna luč!

Sv. Urban pri Ptuj. Dne 18. julija 1836 je umrla posestniška hči Preložnik Julijana, ki je potrpežljivo prenašala bolezen skozi dolgih 18 let. Previdena je bila večkrat s svetimi zakramenti. Bila je naročnica »Slov. Gospodarja« in »Nedelje«. Pogreba so se udeležili sorodniki in znanci od blizu in daleč, tudi mnogo drugih jo je spremljalo na njeni zadnji poti. Med njimi sta se tudi udeležila pogreba orožnika brata France in Vinko, ki se nahajata v orožniški patrolni šoli. Rajna naj počiva v miru! Domačim pa izrekamo naše sožalje!

Sv. Martin na Pohorju. Nagloma se je raznesla po celi fari vest, da je v četrtek dne 23. julija zatisnil svoje trudne oči po dolgi mučni bolezni in spreviden s sv. zakramenti v 69. letu starosti dober krščanski mož Jurij Ačko, dolgoletni bivši župan, gostilničar in posestnik sedajnega posestva Počitniškega doma Kraljice Marije in brat g. Očka Jerneja, gostilničarja na Teznu pri Mariboru. Pogreb pokojnega se je vršil v soboto 25. julija, ob 10. uri predpoldne, ki ga je vodil domači g. župnik, in se ga je udeležila ogromna množica sorodnikov, prijateljev in občinstva. — Pred hišo žalosti sta se od rajnega poslovila g. Martin Kresnik in g. Leopold Vorša, poštar, ter z lepimi besedami orisala velike vrline rajnega. Dragega Jurija ohranimo v hvaležnem spominu! Žalujemo ostalim naše sožalje!

Sv. Jurij ob Ščavnici. V bolnici v M. Soboti je preminul 26. julija Martin Pelc, posestnik v Rožickem vrhu v župniji Sv. Jurij ob Ščavnici. Rajni je bil naš dolgoletni naročnik, dober krščanski mož, kateremu bodi Vsemogočni večni plačnik, preostalim naše sožalje!

Ljubečna pri Celju. Po nesreči na zastrupljenju je umrl v celjski bolnici kmečki sin Edvard

Odprta noč in dan so groba vrata.

Sv. Jurij v Slov. gor. V nedeljo, 26. julija, je po kratki mučni bolezni od kapi zadeta, sprevidena s sv. zakramenti mirno umrla Bičman Barbika, posestnica na Malni, stara 60 let. Bila je naročnica in zvesta čitateljica »Slov. Gospodarja« dolgo vrsto let. Njeno veselje je bila cerkev in vsakdanje težko delo doma in pri drugih. Najlepši del življenja je Barbika s sestro Nežiko preživela pri starših kot čislana viničarka. Po smrti staršev sta stopili v službo: starejša Nežika pri domačem g. župniku Rantaž, po njegovi smrti pa pri g. nadučitelju Slekovcu v Jarenini 8 let do njegove smrti. Barbika pa je pri sv. Be-

nediktu služila pri g. župniku Zmazeku 12 let, tudi do njegove smrti. S prihranjenim denarjem sta si kupili majhno kmetijo z malo a čedno hišico vrh hriba Malne, kjer sta se pečali z največjo pridnostjo s kmetijstvom in delom pri bližnjih kmetih. Njenega pogreba se je udeležilo mnogo ljudi kljub nujnemu delu. Rajno so spremljevali na zadnji poti članice Marijine družbe, katere zvesta članica je bila rajna od rane mladosti do poslednjega diha. Na spreved je prihitel tudi g. novomašnik, ki je svoji drobotnici skazal čast na poslednji njeni zemeljski poti. Počivaj v

»O ne! Laže hodim sama.«

Hodila sta počasneje in dolgo molčala.

»Pavla, v mestu sem bil čanes, pa, žal, te nisem več našel,« je dejal čez nekaj časa.

»Moj Bog, ko bi bila vedela, da pridete, bi bila počakala,« je rekla. »Zakaj mi niste sporočili, da so mati zboleli? Zakaj me niti na pogreb niste pustili?«

»Samo zato, ker sem ti dobro hotel. Razburjenje bi ti bilo na škodi.«

Zopet sta umolknila. Ko sta se približala domu, ga je plaho vprašala:

»Ali ste kaj hudi name?«

»Kaj bom hud! Skrbiš me, skrbiš in bojim se, da ne zbolim.«

V tem sta prispela na Ravne. Z vseh strani so pritekli posli in vse vprek govorili:

»Pavla! Pavla!«

»Pavla, kaj si naredila?«

»Tako skrb si nam napravila!«

Ravnjak jih je umiril in velel Roziki, naj skuha čaj, Kristina pa, naj gre s Pavlo in naj gleda, da se čim preje spravi v posteljo. Pozneje mora Pavla tudi kaj jesti. Če jo bo zeblo, naj ji prinesejo še odej. — Pa ni bilo potrebno. Čaj jo je ugreel, burni dogodki tega dne so jo utrudili; zato je takoj zaspala in se zbudila šele pozno drugi dan.

Naslednje dni je Pavla vedno znova načela pogovor o rajni Ravnici in Kristina ji je morala na

drobno pripovedovati, kako je bilo zadnje ure. — Nekoč je dejala Kristina:

»Bojim se, da so lepi časi na Ravnah minili.«

»Zakaj?« se je ustrašila Pavla.

»Moj Bog, take, kakor so bili rajna mati, ne bo več na Ravne. Saj so nam bili vsem kakor prava mati. Osojnikova Lenčka, ki jo bo gospodar menda vzel, je prevzetna in samosvoja. — Jaz grem prvo uro, ko pride k hiši.«

Pavla je postala še bolj blede, kakor je že bila, in se je skrivaj zasolžila. Odslej se je skrbno varovala, da ni gospodarja na samem kje srečala, čeprav se ji je večkrat zdelo, da bi rad z njo govoril.

Ker z bolno roko, ki jo je imela še zmerom obvezano, ni mogla delati, je hodila vsak dan dvakrat v cerkev in je cele ure preklečala pred podobo Naše ljube Gospe pri stranskem oltarju. Nekega popoldne se je prej ko navadno vrnila in je šla v hišo ter obsedela pri Zgodbah svetega pisma. Vendar ni brala, ampak je samo listala po knjigi; misli pa so ji romale daleč nekje. Vsa družina z gospodarjem vred je bila na travniku, da bi vendar že spravili otavo, ki jo je dež že več ko enkrat premočil. Izenada je odprl duri, se ozrl in rekel dekletu, ki je zardelo:

»Malo počakaj, Pavla! Nekaj ti moram prinesiti.«

(Dalje sledi.)

vanje vzhodno afriške armade, ki čuva ter straži Abesinijo.

O vzrokih nesreče

krožijo različne vesti. Nekateri pravijo, da je začel velik kotel za nafto (petrolej) puščati. Odposlani so bili delavci, da kotel popravijo. Eden od delavcev bi naj bil iz neprevidnosti užgal cigareto in že je bil kotel v obsevu plamenov, ki so se z bliskavico širili, zajeli vse pristaniške naprave, razna skladišča in med temi tudi municijsko, ki je povzročilo usodepolno eksplozijo. Ta prva razlaga nesreče je najbolj verjetna.

Zopet drugi trdijo, da so se priklatili v Masavo abesinski vojuni ter povzročili eksplozijo.